

2. Stk. Ligeledes fastsætter Kirkeministeriet, ved hvilke residerende Kapellanier i købstadlignende Bebyggelser Lønnen skal være som i § 5 anført.
3. Stk. Hvis to hidtil selvstændige Præsteembeder sammenlægges, rykker det sammenlagte Embede op til den Løn, der er nærmest højere end den, hvori det af de sammenlagte Embeder, som er paa højest Løn, lønnes. Oprykningen gælder kun, saalænge Sammenlægningen varer, og regnes udenfor det i §§ 3—4 nævnte samlede Tal for Embeder med højest og næsthøjest Løn.
4. Stk. Ved Oprettelse af nye Embeder som Sognepræst eller som residerende Kapellan i en Købstad fastsætter Ministeriet, med hvilken af de i §§ 3—5 fastsatte Lønninger Embedet skal normeres, saaledes at der herved tages Hensyn til, at det i §§ 3—5 angivne Forhold mellem Antallet af Embeder paa de forskellige Lønninger bevares, eventuelt ved Oprykning af et bestaaende Embede til en højere Løn.

§ 14.

Naar en Sognepræst eller en residerende Kapellan i en Købstad, der har Eksamensalder til Embede med en højere Grundløn, har været over 10 Aar i sit Embede, kan Menighedsraadet efter en enstemmig Beslutning stille Forslag paa et Menigheds-møde om, at Embedet midlertidig skal oprykkes til en højere Lønning, dog ikke udover den Lønning, der efter hans Tjenestealder vil kunne tillægges ham efter § 3. Naar Menighedsrådet giver Beslutningen sin Tilslutning med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet af de afgivne Stemmer, og Biskoppen anbefaler det, kan Ministeriet bestemme, at Oprykning skal ske. Forskellen mellem, hvad Præsten har Krav paa efter Embedets oprindelige Lønning og den højere Lønning, lignes da paa den paagældende Menighed selv. Ved Ledighed lønnes Embedet paany med den oprindelig for Embedet fastsatte Lønning.

§ 15.

1. Stk. De Præster, der er indtraadt i den ved Lønningsloven af 4. Oktober 1919, jfr. Lov af 1. April 1921 § 10 og Lov Nr. 341 af 28. Juni 1920 § 6, hjemlede Lønningsordning, faar ved nærværende Lovs Ikrafttræden Lønning og Tillæg efter denne Lov.
2. Stk. De Præster udenfor de sønderjydske Landsdele, som ved denne Lovs Ikrafttræden ikke er indtraadt i den i 1. Stk. anførte Lønningsordning, faar Ret til at oppebære Lønning og Tillæg efter nærværende Lovs Regler, naar de inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden indgiver Begæring herom til Kirkeministeriet, og de underkastes da i det hele Bestemmelserne i nærværende Lov, jfr. navnlig med Hensyn til Beregning af Naadensaar § 51. Indordningen sker da fra den 1. April 1923 at regne. Saafremt de ved Indordningen under den nye Lønningsordning vil faa mindre i Embedsindtægt, heri medregnet de i § 48 omhandlede Tillæg, ydes der dem et personligt Tillæg, der dog bortfalder, efterhaanden som Lønstigning indtræder paa Grund af Alderstillaag. Ved Beregning af dette Tillæg udregnes den hidtidige Embedsindtægt efter Gennemsnittet af Embedets Indtægter i Aarene 1914—18, dog at de ikke derved kan opnaa mere end højeste Løn efter § 3 med Konjunktur-, Dyrtids- og eventuelt Stedtillaag. Forsaaavdt de vælger at blive under den gamle Lønningsordning, kommer de i nærværende Lovs 1., 2. og 4. Afsnit indeholdte Bestemmelser ikke til Anvendelse for deres Vedkommende, jfr. dog Bestemmelserne i § 52.
3. Stk. De Præster i de sønderjydske Landsdele, som er forblevne i det Embede, de havde ved Genforeningen, og som indtil nu ikke har været under Lønningsordningen, kan, hvis de inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden indgiver Begæring herom